

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος
ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

Γράμματα — Άνταποκρίσεις
ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1

1η Χρονιά — 31ο φύλλο
ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ

Συνδρομές Έσωτερικού
ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΩΜΗΝΗ 5/-

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΑΓΩΝΑ!

«Δόξα — κοφτερά λόγια. Έχουμε χορτάσει πολλές φορές ως τώρα από υποσχέσεις. Αν δεν υπογραφούν επίσημα τα αιτήματά μας από την Κυβέρνηση, κανένας μας δεν θα γυρίσει πίσω στη δουλειά. Είναι ίσως για να μās διασπάσει. Μά δεν θα το παύει. Ξέρουμε, από πέρα, αυτές τις μανούβρες». (Δηλώσεις του ήγέτου των άπεργων σιδηροδρομικών του Σουδάν).

Μ' αυτά τα λόγια υποδεχθήκανε οι άπεργοι σιδηροδρομικοί του Σουδάν, μέσον του ήγέτου τους 'Άλυ, τις υποσχέσεις της Κυβέρνησης για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Μ' αυτά τα λόγια, σχεδόν, υποδεχθήκανε κ' οι άπεργοι Μεταλωρύχοι της Κ.Μ.Ε. — δηλώσεις Σαμαχά κλπ. — την ανακοίνωση της εργοδοσίας τους για άναποδοσάρμογες και αόριστες στους μισθούς των άπεργών.

Μ' από δω και πέρα χωρίζουν οι δρόμοι των δυο καταστάσεων. Κεί πέρα στο «καθυστερημένο» Σουδάν, οι εργάτες προχωρήσανε πιά πέρα, σε πιά μαχητικούς αγώνες. Κι' άλλα έπαγγελματα κατεβήκανε στο πλάι τους για ένισχυση των άπεργών. Τηλεγραφικοί και τηλεφωνικοί ύπαιθλοι, εργάτες φωτισμού και ύδατοπρομήθειας κλπ., κηρύξανε κι' αυτοί άπεργίες άλληλεγγύης, κατεβαίνοντας στο πλευρό των άπεργών. «Όλη η ζωή της χώρας παράλυνε. Και κάτω απ' αυτή τη πίεση άναγκάστηκε η Κυβέρνηση να υποσχεθεί ικανοποίηση των αιτημάτων των άπεργών».

Στόν τόπο μας, όμως, τί γίνεται; Τίποτε περισσότερο από δηλώσεις και παραδηλώσεις πως η άπεργία θα συνεχιστεί ως το τέλος. Και μονάχα για οικονομική ένισχυση των άπεργών δουλεύει η Συντεχνιακή ήγεςία. Καμιά κινήση άποποίησης της εργατικής τάξης, καμιά παναπεργία, κανένας μαχητικός αγώνας δεν έγινε για να πιεστεί η Κυβέρνηση ΝΑ ΕΠΕΜΒΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΥΣΕΙ ΕΥΝΟΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ. Μονάχα «άσβρα» ύπομνηματα των μελών της Συμβουλευτικής Συνέλευσης και μερικά συλλαλητήρια στην περιοχή του αγώνα. «Ολόκληρη η εργατική τάξη της Κύπρου, σχεδόν είναι άκαταπόνητη πάνω στην εξέλιξη της άπεργίας. Κανένας δεν ξέρει αν υπάρχουν άπεργοί που είναι άποδοι και πόσοι είναι αυτοί. Κανένας δεν ξέρει τί πραγματικά γίνεται στην περιοχή των μεταλλείων».

Αυτή η κατάσταση, όμως, δε μπορεί να συνεχιστεί επ' άπειρον. Δε μπορούμε να βλέπουμε τ' αδέρφια μας για τέσσερις τώρα μήνες ν' αγωνίζονται με τη ψυχή στα δόντια κ' εμείς άπλως να τους «χρηματοδοτούμε» για να συνεχίσουν την άπεργία. Δίπλα τους πρέπει να σταθεί ολόκληρη η τάξη των έκμεταλλευομένων και καταπιεζομένων της Κύπρου. Ο αγώνας των μεταλωρύχων πρέπει να γίνει πανεργατικός αγώνας, αγώνας ολόκληρου του Κυπριακού λαού. Γιατί μονάχα μ' αυτό τον τρόπο είναι δυνατό να φέρουμε την ποθητή μέρα της Νίκης πιο κοντά. Μονάχα μ' αυτό τον τρόπο είναι δυνατό να λυγίσουμε την άδιαλλαξία της εργοδοσίας και της Κυβέρνησης.

Μήτε οι «υποσχέσεις» της Κυβέρνησης για επέμβαση της αν άποκηρύξουν οι άπεργοι τη βία, είναι δυνατό να μās κάνουν ν' αλλάξουμε ταχική. Γιατί ξέρουμε όλοι πολύ καλά, πως η βία — που έβλεπεν η Κυβέρνηση ν' άποκηρύξουν οι άπεργοι — είναι προφάσεις εν άμαρτίαις. «Αν ήθελε να επέμβει για τη λύση της διαφοράς μπορούσε να το κάνει από την άρχή. Και δε μπορεί να δικαιολογήσει την ως τας σημερινοδύναμεις της η Κυβέρνηση, με το ότι οι εργάτες χρησιμοποίησαν βία, και πως με τον τρόπο αυτό άπαραιοφόρσανε την άπεργία! Και ξέρει πολύ καλά η Κυβέρνηση, πως, στη διάρκεια ενός μακροχρόνιου αγώνα, δεν μπορούνε παρά να υπάρξουν πράξεις βίας, μεμονωμένες, και προπαντός όταν αυτές γινόντουσαν κάτω από την πίεση και την πρακτική στάση των «όργάνων» της τάξης και του νόμου και των άσυνειδήτων άπεργοσπαστών που προστατεύει.

Η ήγεςία, όμως, των μεταλωρύχων πρέπει να προχωρήσει στην κινητοποίηση ολόκληρης της εργατικής τάξης της Κύπρου για την ολόπλευρη ύποστηρίξη των άπεργών μας. «Οφείλει να δράσει, όσο είναι καιρός, και μπαίνοντας έπι κεφαλής πιά φαρδύ και πιά μαχητικών αγώνων να πλήξει τα νευραλγικά σημεία του έγχθρου, κινητοποιώντας τους εργάτες των νευραλγικών έπαγγελμάτων, κατεβάζοντας τους σε αγώνα και με δικά τους έπαγγελματικά αιτήματα, πού θα τους κάνει πιά μαχητικούς και πιά μονολιθικούς ύποστηρικτές των αγωνιζομένων συντρόφων τους των μεταλλείων. «Αν για τον τίμιο αυτό αγώνα χρειαστούν θυσίες και έκ των άνω και εκ των κάτω, η ήγεςία δεν πρέπει να διστάσει μπροστά σ' αυτές, όπως δεν διστάσανε ως τας σημερινοδύναμεις οι σκλάβοι των μεταλλείων. Ο αγώνας θέλει θυσίες και δεν μπορούμε να τις άποφύγουμε. Τονίζουμε και πάλι πως καμιά άπειλή, καμιά καταβίωση δεν μπορεί να λυγίσει το προλεταριάτο. Ούτε φυλακίσεις ακόμα της ήγεςίας του μπορεί να το λυγίσουνε τη θέληση για αγώνα. Κι' ούτε η Κυβέρνηση το μόνον να χτυπήσει την ήγεςία του προλεταριάτου, όταν ξέρει πως πίσω απ' αυτή στέκεται ολόκληρη η εργατική τάξη της Κύπρου, οργανωμένη και άνοργάνωτη. Κι' ακόμα, η ιστορία μās δίδασκε πως η άστική τάξη με τα λογής-λογής όργανά της, δεν χτυπάει κατά μέτωπο την οργανωμένη δύναμη του προλεταριάτου, αλλά πωσάποτε, καραδοκώντας την εύκαιρία της έξασθένειας του κινήματος, η έξασθένεια που γλυτώνει με την άποτυχία της άπεργίας των μεταλωρύχων. Γι' αυτό, έπαναλαμβάνουμε, μπαίνει μπροστά μας το δίλημμα: «Η νίκη η έπιστροφή στην προπολεμική περίοδο της σκλαβιάς και της καταπίεσης. Πρέπει να ρίξουμε όλες μας τις δυνάμεις στον αγώνα αυτό, με μοναδικό σήθημά μας: ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ!»

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

«ΒΙΑ» ΚΑΙ ΒΙΑ

Η Κυβέρνηση, στη προχθεσινή έπιστολή της προς τον Κληρίδη, σαν μέλος της Συμβουλευτικής Συνέλευσης, αναφέρει, άνάμεσα στ' άλλα, πως είναι άνάγκη οι άπεργοι ν' άποκηρύξουν τη βία, πού «παράμεινε» σαν την πορεία της άπεργίας! Με πολύ χαριτωμένο τρόπο έκθέτει η Κυβέρνηση την έπιστολή τα πράγματα! Μά με τη διαφορά, πως δεν μās δίνει να καταλάβουμε πιά «βία» ένοεί στην έπιστολή της. «Εμείς μονάχα μιά βία έχουμε υπ' όψη μας. Κι' αυτή δεν περιποιεί καθόλου τιμή στην ίδια την Κυβέρνηση. Γιατί η μόνη πραγματική βία πού παρουσιάζτηκε στη διάρκεια της άπεργίας, δεν ήταν άλλη από τη βία πού χρησιμοποίησε η άστυνομία «για να επιβάλει... το νόμο και τη τάξη». Βία πραγματική, ήταν οι πυροβολισμοί στο Μανροβόνι ενάντια στους άπεργούς που φρουρούσαν την άπεργία τους, ήταν οι πυροβολισμοί της άστυνομίας ενάντια στους γέροντες, τις γυναίκες, τα παιδιά και τους άπεργούς στο Ξερό, πού άποδοκίμαζαν τους άπεργοσπαστές, πού θελήσανε να έξυπηρετήσουν τον έκμεταλλευτή του τόπου ενάντια στ' άδέλφια τους τους άπεργούς. Βία ήταν και είναι η προκλητική «ένελαση» των «όργάνων» της τάξης στα δίκαια των Συντεχνιών των άπεργών, σωρεύοντας τους άπεργούς «με το τσουβάλι», για να τους ελίσουν στις φυλακές. Βία είναι το πέταγμα των άπεργών από τα σπίτια τους, οι διαρρήξεις των «όργάνων» της Έταρείας — με φρουρούς τα «όργανα» της τάξης και του νόμου. Βία ήταν και είναι... αλλά πόσα ν' άπαριθμήσουμε; Αν δοκιμάσουμε να γράφουμε για τη βία της Κυβέρνησης και των «όργάνων» της, θα χρειαστούμε ολόκληρες σελίδες της έφημερίδας, χωρίς τελειώμα.

Αντίθετα, ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ δεν έχει να μās παρουσιάσει η Κυβέρνηση, πως οι άπεργοι χρησιμοποίησαν βία. Γιατί, άνκαι έβρεξε άκρως δεκάδες άπεργούς στις φυλακές, εντούτοις, σε καμιά περίπτωση δεν έβρεθηκε κανένας πραγματικά ένοχος με τις κατηγορίες, πού γι' αυτές καταδικάζονταν.

ΠΑΛΛΗΚΑΡΔΕΣ !

Δεν μās παραξένεψε καθόλου η είδηση πως «μηχανική» λόχος Κυβερνητικής Χωροφυλακής κατέλαβεν έξ έφθρου τας φυλακές της Σπάρτης και έφόνευσεν 25 εκ των κρατούμενων εν αταίς κομμουνιστών και έτραυματίσαν έτέρους πέντε» (!!!)

Και λέμε πως δεν μās παραξένεψε, γιατί έχουμε ύπόψη μας την «παλληκαριά» τους και την «τόλη» τους. Γι' αυτό πήγαν... με τα μηχανήματα τους ενάντια στους... φυλακισμένους. Κι' άσφαλώς αυτό ύστερ' από καμιά «ένχειρηση» ενάντια στους άνταρτες άπου τό... βάλεσαν στα πόδια!

Με τέτοια μέσα νομίζουν πως θα πνίσουν το ήθικό του Έλληνικού λαού. Τό αντίθετο, όμως, συμβαίνει! Τά τέτοια μέσα μονάχα δ' έτοιμοθάνατους χρησιμοποιεί. Και τό έπιστάδιο τούτο, όπως και πολλά άλλα τέτοια — Γιούρα, Μανροβόνι κλπ. — δείχνουνε πέρα ως πέρα τη χρεοκοπία του Μοναρχοφασισμού στην Ελλάδα. Κι' ούτε τα δολάρια του Τζούριαν, ούτε τα μισθοφορικά στρατεύματα των Γιάνκηδων θα γλυτώνουν τον Μοναρχοφασισμό από την ήττα του. Τό τέλος τους είναι κοντά.

«ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ»

«Περισσότεροι από 4 χιλ. πολιτες κατήγγειλαν στις δικαστικές αρχές της Ρώμης, πως τό

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΙΣΑΜΕ ΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΙΣΑΜΕ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΔΥΟ «ΠΑΤΡΙΔΕΣ» ΠΟΛΕΜΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ

Έτσι βλέπω τά πράγματα. Η Ελλάδα διά την Ελλάδα. Και οι Έλληνες διά την Ελλάδα. Ούτε ο κομμουνισμός, ούτε ο καπιταλισμός είναι Ελλάδα. Για μένα είναι άπλως κοινωνικοί ιδεολογικοί και γιά καμιάν άπ' αυτές δεν θυσιάζω την Πατρίδα. (Από τό άρθρο του Κληρίδη, στον «Ανεξάρτητο» της 6)4) 48).

Ύστερα από τό τελευταίο ματοκύλισμα των Λαών, για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία, οι ταξικές αντιθέσεις μέσα στην άστική κοινωνία μεγάλωσαν τόσο, πού να γίνεται κατανοητή και στον τελευταίο εργάτη η θέση του μέσα στο κοινωνικό σύνολο.

Και για πρώτη φορά, η άφηρημένη έννοια της «πατρίδας» ξεκαθαρίστηκε μέσα στην αντίληψη των μαζών, σε βαθμό πού να ξεχωρίζουνε τη δικιά τους «πατρίδα» από την «πατρίδα» έκείνη των έκμεταλλευτών τους. Γιατί μέσα στην περίοδο της μύησης φασιστικής βίας, οι μάζες των εργατών κι' άρστών της πλειονότητας του πληθυσμού στην κάθε χώρα — άντικρύσανε την «πατρίδα» των έκμεταλλευτών τους να στέρεται στα πόδια του κατακτητή, να τού προσφέρει άπειδωμένα τις «έκδοχέσεις» της, πού σκοπό τους είχαν να μακροχρονίσουνε τη φασιστική κατο-

νόνητά τους σβύστηκαν χωρίς λόγους από τους έκλογικούς καταλόγους.

Μ' αυτά τα λόγια δημοσιεύεται στις έφημερίδες μιά άναπόσπαστη από τη Ρώμη. «Ο καθένας αντιλαμβάνεται από τα αυτιά, πόσο «έλεύθερες» έκλογές μπορούμε να γίνουνε μέσα στο άστικό καθεστώς. Μιά μικρογραφία τους μπορούμε οι πολετάριοι να δώμε στις τελευταίες μητροπολιτικές εκλογές στην Κύπρο. Με τη διαφορά πως στην περίπτωση της Ιταλίας, η «Ιερά Σύνοδος» αντικαταστάινεται με τις «δικαστικές αρχές», πού κι' αυτές έρίσκουνε κάτω από τη διεύθυνση και τον έλεγχο της άρχουσας άστικής τάξης. Κι' η άστική τάξη ποτέ της δεν έδωκε πραγματικά τέτοιον είδους «έλευθερίες» και «δημοκρατικά δικαιώματα» στους σκλάβους της γλώ και της πάρας την έξουσία.

Καμιά περίπτωση δεν έχει να μās παρουσιάσει η μακραίωνη ιστορία του παρελθόντος, πού οι σκλάβοι έζανε τέτοιες καταπιεστικές τους με τέτοιον είδους μέσα. Αντίθετα, έχει να μās διδάξει, πως οι καταπιεζόμενοι μονάχα με τη δύναμή τους, τό μαχητικό αγώνα και τις έπαναστάσεις κατορθώσανε να ξετινάξουνε τα δεσμά τους.

Έντούτοις, οι σλαβικοί... έλπίζουν! Ός ποτέ όμως οι μάζες θα έξακολουθήσουνε να τούς άκολουθούν;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΣΠΑΝΙΑ

Μιά είδηση μās λείει πως οι Ένωσι. Πολιτείες παραδώσανε στην Κυβέρνηση του Ντέ Γκασπέρι 85 χιλ. τόνους πολέμου όπλου, τάνκς κι' άλλο βαρύ όπλισμό, για να έξοπλίσουν 200 χιλιάδες φασίστες. Αν, παρά τις άλληλες και τις καλπονήσεις, πού θα κάνουνε οι φασίστες της Κυβέρνησης Ντέ Γκασπέρι, δ' λαός κερδίσει τις εκλογές, τότες οι φασίστες του Ντέ Γκασπέρι και των άλλων καρχαίων του πλούτου θα προτίσσουνε να... «βάλουνε νού» του Ιταλικού λαού, με τα τάνκς και τα κανόνια πού τους προμήθευσε ο Άμερικάνικος καπιταλισμός! Δηλαδή; Άκριβώς όπως και στην Ισπανία.

«Τά άπατηλά συνθήματα (του σοβιετισμού) πού μ' αδιά ή μπουρζουαζία έξοφυαίνει τις μάζες με τις έφημερίδες της κλπ., πούναι γεμάτες άπ' αυτά, και πού φωνάζουνε «κόλλημένα σε κάθε φράχτη, έξουνε γίνει δεχτά σαν συνθήματα κι' από τους προδότες του σοσιαλισμού».

(Άλδάρτο του Κομμουνισμού).

τους στην κρατική έξουσία, για να ξεκαθαρίσουνε το φασιστικό μίσος και τα ύπολέιματά του, από τό χώρο της «πατρίδας» και για να επιβάλουνε τό δικό τους τον έλεγχο, τό νόμο και την τάξη, πού, στην τελευταία τους ανάληψη, δεν ειν' άλλος από τό νόμο και τη τάξη της καταπιεστικής πλειονότητας του πληθυσμού σ' έάρος μιάς άσημότης και ξεφτισμένης μειονότητας άναμικτής.

Κ' είδανε, ακόμα, οι λαοί αυτή την «πατρίδα» (την τάξη τους) να μη δικάζει μήτε μπροστά απ' τα «συμμαχικά» τά δόλια, να προχωράει μπροστά και να πέφτει αμόφυρη, να σηκώνεται ξανά, να προχωράει μπροστά και πάλι, να παίρνει τα θούνα επάνου, να ξαναζεί η αντίσταση, και να συνεχίζει τον αγώνα νικηφόρα ίσαμε τη τελική νίκη.

Κι' αντιλήφθηκαν οι λαοί, ακόμα, πως μέσα στον μεταπολεμικό τον κόσμο, απ' την Ελλάδα ίσαμε την Ινδονησία, κι' από την Κίνα ίσαμε την Ισπανία, ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΔΥΟ «ΠΑΤΡΙΔΕΣ» ΠΟΛΕΜΑΝΕ ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΑ Η ΜΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ.

Στη μιά «πατρίδα» (την ταξική «πατρίδα») έρίσκονται όλοι οι έκμεταλλευτές κ' οι συνεργάτες των Γερμανών, των Ιταλών και των Γιαπωνέζων φασιστών. Στην άλλη «πατρίδα» (την «πατρίδα — λαός») έρίσκονται όλοι οι εργάτες, οι άρχοντες κ' οι σύμμαχοι τους φτωχομεσαιοί, πού δεν ύποκύψανε στην κατοχή και πάλεψανε τούς ντόπιους συμμάχους τους (συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΛΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»!

Από πρόσωπο, πού μόλις βγήκε από τις φυλακές, πληροφορούμαστε πως η κατάσταση έκει μέσα όλο και χειρότερη, κάτω από τη «συνδεδεμένη πυγμή» των Έγγλέζων διευθυντών Άϊρον και Μπόξ.

Παραθέτουμε πιά κάτω τα γεγονότα, όπως μās τ' άφηγήθηκε, με τον άπλο του τρόπο, ο άνθρωπος του λαού:

«Τις τελευταίες μέρες τις πέρασαν στις Κεντρικές Φυλακές, έκτίοντες ποιή πού μου έπέβαλε τό Δικαστήριο για άνησυρία. Η κατάσταση είναι πολύ άσχημη. Δεν μπορεί κανένας να βρει δικαιοσύνη. Στις φυλακές έρίσκονται και Έθραίοι λαθρομετανάστες. Μεταξύ τούτων και των Κυπρίων καταδίκων, γίνεται έξαιρετική διάκριση από τη Διεύθυνση. Ένώ στους Έθραίους έπιτρέπεται να μαγειρεύουνε μόνοι τους τό φαγί τους, σε μās δεν έπιτρέπεται. Δεν μās έπιτρέπεται να έχουμε ιδιαίτερες έπισκέψεις. Στους Έθραίους έπιτρέπεται να διεθάζουνε θύλα κ' έφημερίδες, ενώ σε μās άπαγορεύεται.

Δεν γίνεται Ιατρική περίθαλψη στους καταδίκους πού δεν πάσχουνε από σοβαρές άρρώστειες και τιμωρούνται άσχημά δσοι έπισκέπτονται τον γιαιτρό χωρίς να είναι σοβαρά άρρωστοι.

Χτυπάνε τους καταδίκους όταν ζητάνε πιά καλή μεταχείριση και συμπεριφορά εκ μέρους των φρουρών, και τους άπο-

μονώνουνε στο «5» και στις πρώην Στρατιωτικές φυλακές. Ένας βοηθός έπιθεωρητής των φυλακών (έχουμε τόνόμα του), όταν του ζήτησαν να με παρουσιάσει στον Διευθυντή για να κάνω παράπονο, μόνον πώς: «Εδώ δεν έχει δικαιοσύνη και δεν είμαστε διατεθειμένοι ν' άκούαμε παράπονα». Έχτος απ' αυτά, έπιβάλλουνε στους αιτιωρουμένους να σπάζουνε «τασιγκίλι», πού τό σχετικό κανονισμό γιά την κατηγορία του ενέκρινε ο Κυβερνήτης πάνω από δέκα τώρα χρόνια».

Μ' αυτά τα χαρακτηριστικά τέλειωσε την άφήγησή του ο άνθρωπος του λαού γύρω από τα συμβαίνοντα στις Κεντρικές Φυλακές. Έχοντας υπ' όψη μας και τις προηγούμενες είδησεις πού δημοσιεύθηκαν στον τύπο για τα διαδραματιζόμενα εκεί μέσα, ύστερ' απ' τό διορισμό των δυο πρώην στρατιωτικών σαν διευθυντών και παραδιευθυντών των φυλακών, δεν μπορούμε παρά να καταγγείλουμε στο λαό τις άθλιες συνθήκες πού δημιουργήθηκαν μέσα σ' αυτές. Νομίζουμε πως είναι πιά καιρός ν' αλλάξει αυτή η κατάσταση, πού οδηγεί τους καταδίκους σε πολυήμερες άπεργίες πείνας, να καταργηθούνε οι ιδιαίτερες τιμωρητικές φυλακές και γενικά ν' αλλάξει ο χαρακτήρας των φυλακών, σε τρόπο πού να διορθώνουνε κι' όχι να θηριοποιούνε τους καταδικασμένους.

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΙΣ)

ΜΙΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΙΚΗ ΦΑΡΣΑ: ΤΟ «90 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ» ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Από τις 28 του Μάρτη, παί-
ζεται, στο Δημοτικό Θέατρο του
Πειραιά μια από τις αηδιαστι-
κότερες φάρσες, με τον τίτλο:
«90 Πανελλαδικό Πανεργατι-
κό Συνέδριο». Σκηνοθέτης του
έργου είναι η κυβέρνηση Σο-
φούλη—Τσαλδάρη, με βοηθούς
σκηνοθέτες τον κ. Τριβιζάνη
Μπαρόν, αντιπρόσωπο της
Αμερικανικής Ομοσπονδίας
Εργασίας, και τους κ.κ. Χάμ-
πτον και Σίμσον, εργατικούς α-
κολούθους στις Προεδρείες Με-
γάλης Βρετανίας και Ένωμέ-
νων Πολιτειών. Πρωταγωνιστές
στη φάρσα είναι, από τη μία
μεριά, η διορισμένη από την
κυβέρνηση κλίκα — διοίκηση
της Γενικής Συνομοσπονδίας
(Παπαντζίης, διαβόητος για το
λωποδυνεικό του παρελθόν σαν
ιδιωτικός υπάλληλος του Σγού-
ρη — Καλομοίρης, παλιά μά-
ρκα απεργοσπάστη και πράχτορα
των δημοκρατών και του κρά-
τους μέσα στο συνδικαλιστικό
κίνημα — Λάσκαρης και Μα-
θιόπουλος, άριστοι πέντε
στης φάρσας και άρχειομα-
ρξιστής πρώην «κομμουνιστής»
δ δεύτερος, που ανάλαβε
φιλότιμα να μπάσουνε «νέο αί-
μα» στο σαπισμένο από τη δια-
φθορά και την προδοσία σώμα
των πράχτορων της κεφαλαιο-
κρατίας και της κυβερνήσεως μέ-
σα στο εργατικό κίνημα κλπ.)
και από την άλλη μεριά οι Μα-
κρόνιοι και Θεοχαρίδης, έπίσης
διορισμένοι πρόεδροι των Έργα-
τικών Κέντρων Αθηνών και
Θεσσαλονίκης, βουλευτές του
Λαϊκού Κόμματος, στενοί συνερ-
γάτες της αστυνομίας και υπαρ-
χηγός του φασίστα Δάγκουλα—
δ Θεοχαρίδης — επί κατοχής.
Από το «Συνέδριο» δεν απου-
σιάζει, φυσικά, ούτε η τετατοί-
αυγουστιακή κλίκα του κ. Α.
Δημητράκου, ύπουλος του Με-
ταξά, που παίζει το ρόλο του
διατεταγμένου ανάμεσα στις δύο πω-
ρές κλίκες και θεωρείται ο πι-
θανότερος νέος γραμματέας της
Γενικής Συνομοσπονδίας.

Αφού, μέσα σε πανδαιμόνιο
και σε ανεκδιήγητες σκηνές, τις
πρώτες πέντε μέρες, ήρθαν
στο φως τ' άπληστα των δύο πα-

ρατάρων, που παλεύανε για το
κόκκαλο των πόσων της Γενι-
κής Συνομοσπονδίας (οι κομπί-
νες, οι άπιαστες, οι καταχρήσεις
και τα πλαστά πληρεξούσια και
των δυο κλικών) και το «Συ-
νέδριο» δεν μπόρεσε, να προχω-
ρήσει πέρα από τον έλεγχο των
πληρεξουσίων, αποχώρησε την
6η μέρα η παράταξη Παπαν-
τζίη — Καλομοίρη — Λάσκα-
ρης — Μαθιόπουλου και την 7η
μέρα η παράταξη Δημητράκου,
οι «Φιλελεύθεροι» και μιά όμα-
δα τραπέζιων, που έβριαν κι
αυτοί να συνεδριάσουν σαν «90
Πανελλαδικό Πανεργατικό Συ-
νέδριο» στο Έργατικό Κέντρο
του Πειραιά. Μά τη Δευτέρα
στις 5 του Απριλίου, ύστερ' α-
πό επέμβαση των εκπροσώπων
της κυβέρνησης και των αγγ-
λοαμερικανών «εργατικών», συ-
νελήφθηκαν πάλιν στο Δημοτικό
Θέατρο, με την έπισημοφύ των
αποχωρησάντων, οι εργασίες
του «Συνεδρίου», ενώ η παρα-
ταξη Παπαντζίη κυκλοφορούσε
στους συνέδρους φωτοτυπημένη

από γραφή επιστολή του Μακρό-
νιου Έργαφει «Για χρήματα να
πιάς με τον Χρήστον στον Μπο-
δοσάκη και να του πεις την α-
λήθεια», κι' ενώ ο Μακρόνιος, έ-
σα στο πανδαμόνιο που έπακο-
λύθησε, άνέβαινε στο βήμα για
να καταγγείλει τον Παπαντζίη,
ότι πούλησε το συνδικαλιστικό
κίνημα. Οι Αμερικανοί «εργα-
τικές» σαν πρακτικοί έπιχει-
ρηματίες που είναι, πρότειναν
παρασηνιακά για τη συμφιλίω-
ση των δυο μεγάλων παρατάξε-
ων (Συνομοσπονδία και Μα-
κρόνιος) να μοιραστούνε μεταξύ
τους τις έδρες της Έκτελεστι-
κής (άπο 9 ή κάθε μιά τους)
με γραμματέα κοινής έπισημο-
σύνης και να μη γίνει έλεγχος
των μητρώων. Και η φάρσα,
που έχει τον τίτλο «90 Πανελ-
λαδικό Πανεργατικό Συνέδριο»,
συνεχίζεται ακόμα στο Δημοτι-
κό Θέατρο του Πειραιά.

Από το «Συνέδριο» αυτό που
το άποτελούν στην παμπύρι-
στο ΣΧΕΔΟΝ έγκάθετοι, άπου-
σιάζει η εργατική τάξη, γιατί
δεν μπορεί ν' αντιπροσωπευ-
τεί και να συζητήσει ελεύθερα.
Λέπει κι' η αγωνιστική της
πρωτοπορία, που βρίσκεται κά-
τω από τον άγριότερο διωγμό.
Αν είναι μέσα στο «Συνέδριο»
αυτό λιγοστοί αντιπρόσωποι που
δεν είναι έγκάθετοι, αυτοί αν-
τιπροσωπεύουν τα πιο καθυστε-
ρημένα στρώματα του προλετα-
ριάτου, κι' αν υπάρχουν έλαχι-
στοί άληθινοί αγωνιστές των
εργατικών, σαν τον Μαν. Κλει-
δη των ναυτεργατών, που με
κίνδυνο να λυτρωσώσινε μάγ-
γειλε την αντιεργατική πολιτική
της κυβέρνησης, που κρατά χε-
λιάδες συνδικαλιστικά στελέχη
στις έξοδες και στραγγαλίζει
τις συνδικαλιστικές έλευθερίες,
αυτή η τιμία φωνή ανίγεται
μέσα στα σπλάχνα λύσσας των
«αντιπροσώπων των εργατών»!
Και στη μιά και στην άλλη πε-
ρίπτωση, έχουμε την έπεθεσί-
αση, ότι το «Συνέδριο» αυτό ελ-
πει μιά νόθα που, σαν προϊόν
βίας και άπάτης των δυνάμεων
της κεφαλαιοκρατίας και του

κράτους της, συγκατατίθει την
εργατική και ανθεργατική φυ-
σιολογία της κυβέρνησης που
το σκηνοθέτησε για να δώσει ένα
«νόμιμο» και «δημοκρατικό» κά-
λυμα στην ΕΠΕΜΒΑΣΗ της
μέσα στις συνδικαλιστικές δε-
ρανώσεις.

Η άνασυνκρότηση του εργα-
τικού συνδικαλιστικού κινήμα-
τος, η κατάχτηση πραγματικών
έλευθεριών για τους εργάτες,
η σφρηλάτηση της ένστασης
των εργατιών τους δεν μπορούν
να γίνουνε παρ' όλο από τους
ιδιους τους εργάτες μέσα από
την καθημερινή πάλη τους για
τόφωμ και τις έλευθερίες τους,
ελέγχοντας ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Α-
ΓΩΝΙΑ, που θα δρουν άμεσα και
θα θεωθούνε την ταξική πάλη
των προλεταριακών μαζών, που
σκοπό έχει να την σμαραλί-
σει και η έλεγχ κρατικής έπι-
στάσης νέα διοίκηση της Γενι-
κής Συνομοσπονδίας, όπως ά-
κριβώς τόκαμε και η χρεωστή
διορισμένη.

ΤΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΡΧΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ: ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

15 ΧΙΛ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΖΟΥΝΕ ΜΙΑ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝΤΑΙ ΟΙ «ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ»

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ, 6 τ' Α-
πριλίου. — Δεκαπέντε χιλιάδες
στρατιώτες, π' ανάμεσά τους βρί-
σκονται και πολλοί Τροτσκι-
στές, ζούνε τον τελευταίο καιρό,
με τη κατηγόρια του κομμουνι-
σμού, μιά αφάνταστη τρομοκρα-
τία στη Μακρόνησο. Ξερίζωμε-
να από τα σπίτια τους και πε-

ταγμένα στο ξερόνησο αυτό,
τα φτωχόπαιδα τούτα άπολαμ-
βάνουν, μ' όλη τη φρικαλεΐ-
ητά της, τη «δημοκρατία» Σο-
φουλοσαλδάρη, επειδή δε θελή-
σαν να ημάρτανε τα χωριά και
να ξελοθερεύουνε τους χωρι-
κούς της υπαίθρου. Άξιωματι-
κοί, εκπαιδευμένοι άπ' την Ίντε-

λίκης και τα Ές—Ές—Σκα-
λούμπιας Παναγ. κ. ά. — έ-
φαρμόζουνε συστήματα ειδικά
για το σπάσιμο της άντοχής και
το κομμάρισμα της συνείδησης
των στρατιωτών.

Το τρίτο τάγμα έχει μείνει
θρυλιό για τη τρομοκρατία του.
Δίνουνε σε καθενα να υπογρά-

ψει δήλωση, κι' αλλοίμονο σ'
όσοο δεν θέλουνε να ύποταχθι.
Τους δέρονε συνεχώς κάθε
βράδυ. Η φάλαγγ είναι το
πιο συνηθισμένο μέσο. Όταν
πρσιέει άπ' το έζλο, τον άφί-
νουνε για λίγες μέρες, μα κάθε
βράδυ τον έαυρηνοούν με γρο-
θιές και κλωτσιές, τον βά-
ζουν να τρέχει τη νύχτα μέχρι
τη θάλασσα ή να παρακολουθεί
το δάσος άλλων. Μερικοί δεν
μπορούν ν' άντέξουν κ' ύπογρά-
φουνε δηλώσεις. Μα και πάλιν
δεν σταματάνε το μαρτύριό τους.
Τους λένε τώρα να γράφουν
έπιστολές στα χωριά τους, στην
άστυνομία, στις έφημερίδες, που
ν' άποκηρύσσονε τον κομμουνι-
σμό και το άναστατικό κίνημα
(τέτοιες είναι οι «δήλωσεις με-
τανοίας» της «Βραδυής»). Τους
ζητούν να μαρτυρήσουν κομμου-
νιστές, που τυχόν έχουν, και
να γράφουν όμιλίες που θα δια-
βάσουν σ' όλοκληρο το τάγμα
και το μαρτύριο έακολουθεί.

Έχουνε σημειωθεί άρκετές
αυτοκτονίες — πάνω από 50.
Κόβουνε τις φλέβες τους με τα
ξυράφια, γιατί τους έχουνε πά-
ρει τους συγγίαιες και φυλά-
τουν τη θάλασσα. Άλλοι, που
δεν μπορούνε να βαστάσουνε, γί-
νουνε καταδότες και χαφιέδες
και τυραννούνε τους άλλους. Μ'
αυτοί είν' έλαχιστοί. Όλοκληρο
σχεδόν το τάγμα ύποφέρει μέ
ήρωική ύπομνηση τα μαρτύρια.
Υπάρχουνε πολλοί, που τώρα
και όκτώ (8) μήνες, λυωμένοι
άπ' το έζλο, δεν ύπογράφουνε
«ήλωση».

Τους άρρώστους, μόνο όταν
είναι ετοιμόθαντοι τους πάνε
στο νοσοκομείο. Το φαγητό είναι
ζουμί από κοκκινωφόρους και
ξερές πατάτες ή κονσερβές λά-
χανα. Τους έπιτρέπουνε μέ φρο-
γή τη δομάδα να γράφουνε
στας δικούς τους και τρώει
έζλο, τις πιο πολλές φορές, για
τα γράμματα που πέρνουν, ζη-
τώντας τους έξηννηση για «ύ-
ποπτα» σημεία.

Στο πρώτο και δεύτερο τάγ-
μα, η τρομοκρατία είναι μικρότε-
ρη, μα τις τελευταίες μέρες
πέρνει μεγάλες διαστάσεις. Το
έπισόδιο του πρώτου τάγμα-
τος ήτανε μιά προμελετημένη
δολοφονική έπίθεση, για να σπά-
σει το ήθλος του—πολλοί, ύ-
στερ' άπ' αυτό ύπογράφανε «δη-
λώσεις». Η δίκη, που γίνεται
αυτές τις μέρες, δεν είναι τί-
ποτ' άλλο από μιά άπειλή ακώ-
μα για τους στρατιώτες.

Οι κρατούμενοι είναι διαλεγ-
μένοι, έπιλεγμένοι άριστοί,
για να ξεμπερδεύουνε. Κι' όλοι
αυτοί γίνονται κρυφά από τα

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΑΡΑΓΚΑΤ

ΑΤΡΟΜΗΤΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΖΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΧΤΩΝ ΤΗΣ.

ΡΩΜΗ, Μάρτης (18. άντα-
πόκριση). —Η Ιταλική Σο-
σιαλιστική Νεολαία έγκατέ-
λειψε το Κόμμα του Σαραγκά-
τ, γιατί «διαπιστώσε, πως
το κίνημα του Σαραγκατά
βρίσκεται έξω από τα
σοσιαλιστικά πλαίσια, χρησι-
μοποιώντας ένα άριστο προ-
λεταριακό ενάντια στην έπι-
θεση της μπουρζουαζίας και
των πράχτορων της, ιδιαίτε-
ρα της Χριστιανοδημοκρατίας
και ενάντια στον καροσκοπι-
σμό της σταλινικής γραφειο-
κρατίας.

4) Οι ύπουργοί, μέλη του
κόμματος (του Σαραγκατά),
όφειλουνε να έγκαταλείψουν
την ταρινή κυβέρνηση.
5) Έπιτεση σοσιαλιστικής
ένωσης στους καταλόγους
των εκλογών στις προεχείς
εκλογές.
6) Ενέργεια για την ενό-
τητα του παγκόσιου προλε-
ταριάτου, που είναι άπαρά-
ιτητος όρος, για την παγκό-
σια σοσιαλιστική άνοικοδό-
μηση και, κατά συνέπεια άν-
τίθεση προς τη σταλινική
γραμμή, που ζητά να προσαρ-
μόσει την πολιτική του προ-
λεταριάτου κατά συμφέροντα
της Σοβιετικής Γραφειοκρα-
τίας.

1) Έπισημοφύ του κόμματος
στη σφαίρα της ταξικής πάλης,
έτσι που να πεισθούν οι εργα-
τές, πως το κόμμα αυτό δεν
θα γίνει ποτέ όργανο, που να
έξυπηρετεί την άνασυνκρότη-
ση του κοπιταλισμού, άλλα
θ' άγωνιστεί για την υπερά-
σπιση των ταξικών συμφερόν-
των του Ιταλικού προλετα-
ριάτου.

2) Καθορισμός μιάς καθα-
ρής πολιτικής γραμμής, με
βάση την επαναστατική σοσι-
αλιστική πρωτοβουλία, μακριά
άπ' τη σταλινική ρεφορμιστι-
κή γραμμή, που είν' άπόλυτα
άντικανονά ύποτασσέται τα συ-
μφέροντα της εργατικής τάξης
γιατί η πολιτική αυτή των
σταλινικών δεν εκφράζει τί-

μάτια του άλλου κόσμου. Δεν
έπιτρέπουνε σε κανένα να ζυ-
γώσει στο νησί. Καθένας μας
παρατάσται, όταν διατηρηθεί η
κατάσταση αυτή, τι μπορεί να
γίνει. Τ' άδέφια μας άντέ-
χουν, μα ως πάτε. Πρέπει να
κάνουμε γνωστά σ' όλους τα βα-
σανιστήριά τους και να κινή-
θουμε ν' άπατήσουμε να στα-
ματήσει το δολοφονικό χέρι. Να
διδάσθι το στρατόπεδο να ν'
άφίσουν ελεύθερους τους στρα-
τιώτες να γυρίσουνε στα σπί-
τια τους. Να ξεκατέσουμε τα
σατανικά σχέδια της αντίστα-
σης. Να μη μείνιμε ούτε ένας
που να μη διαμαρτυρηθεί. Έτσι
θα ένωσώσουμε και θα σώσουμε
τ' άδέφια μας.

Η.Α.

ποτ' άλλο, παρά το διπλωμά-
τι και στρατιωτικό μηχανισμό
της Σταλινικής γραφειοκρα-
τίας σε παγκόσια κλίμακα.

3) Το αδιασώσιμο έργο μια-
νου πραγματικά σοσιαλιστι-
κού κόμματος πρέπει να είναι η
άτρήμνη υπεράσπιση του προ-
λεταριάτου ενάντια στην έπι-
θεση της μπουρζουαζίας και
των πράχτορων της, ιδιαίτε-
ρα της Χριστιανοδημοκρατίας
και ενάντια στον καροσκοπι-
σμό της σταλινικής γραφειο-
κρατίας.

4) Οι ύπουργοί, μέλη του
κόμματος (του Σαραγκατά),
όφειλουνε να έγκαταλείψουν
την ταρινή κυβέρνηση.
5) Έπιτεση σοσιαλιστικής
ένωσης στους καταλόγους
των εκλογών στις προεχείς
εκλογές.
6) Ενέργεια για την ενό-
τητα του παγκόσιου προλε-
ταριάτου, που είναι άπαρά-
ιτητος όρος, για την παγκό-
σια σοσιαλιστική άνοικοδό-
μηση και, κατά συνέπεια άν-
τίθεση προς τη σταλινική
γραμμή, που ζητά να προσαρ-
μόσει την πολιτική του προ-
λεταριάτου κατά συμφέροντα
της Σοβιετικής Γραφειοκρα-
τίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ
Το περασμ. Σάββατο παρα-
δόθηκε στον ύπεύθυνο για την
εσοπαρή των έργων της Λευ-
κωσίας για τους άπεργούς με-
ταλλούργους το ποσό των Λ.
6-0-0, σαν προϊόν από την πό-
ληση των δυο εκδόσεων του
«Εργάτη» ύπέρ των μεταλλού-
ργων. Η έίσφορα συνοδεύτη-
κε από την πιο κάτω έπιστο-
λή.

«Συνάδελφοι,
«Ο «Εργάτης», συνεπής
προς τις δηλώσεις του για την
παροχώρηση δυο εκδόσεων
του ύπέρ των άπεργών μεταλ-
λουργών, σάς διαβιβάζει το
ποσό των £6.0.0 (ποσό που
άποφείρανε οι εκδόσεις του ύ-
πέρ ημερομηνία 9)2)48 και
6)3)48.

Είμαστε θέτατοι, πως η κα-
θυστερήσή μας να έμβάσουμε
τον ποσό του ποτό, δεν θα πα-
ρηγορηθεί εκ μέρους σας,
γιατί, όπως άσφαλάς γνωρί-
ζετε, ο «Εργάτης» δεν έχει κα-
θόλου κεφάλαια, εκδίδεται δε
μέ την έθδομαδια συνδρο-
μή των άγωνιστών που τον
περιοσιχίζουνε, και, ως εκ
τούτου, άνέμενε την μηνιαία
έκδοσή του Πρωτοκλήρι
για να έμβάσει το προϊόν των
δυο εκδόσεων του.

ΤΟ ΙΣΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΙΟ

(συνέχεια από την 1η σελίδα)
χους του έκμεταλλεύετες. Άν-
ο «πατρίδες» — δυο τάξεις —
έκ διαμέτρου αντίθετες στη φύ-
ση τους, πολεμάνε μεταξύ τους
για την έπιμερήση. Η «πατρί-
δα—τάξη» (άστική), μπροστά
στη γύμνια και την άνικανότη-
τα της ν' αντιμετώπισει την
«πατρίδα—λαό», έπισημοφύ
τά ξεθωριασμένα της ειδώλα, τα
παλιά της μεγαλεία. Κ' η «πα-
τρίδα—λαός», επικαλείται τις
άρχες του Παναθρώπινου Πο-
λιτισμού, της Κοινωνικής Ίσο-
τητας και της Κοινωνικής Δι-
καιούνης, συνθήματα που συνε-
παίρνουνε τις εργαζόμενες στρα-
τιές των σκλάβων του κεφα-
λαίου.

Με λίγα λόγια, ο πόλεμος με-
γάλωσε τις ταξικές αντίθεσεις
μέσα στο σώμα άστικού οικόδο-
μημα, ξεκαθάλωσε την οικονο-
μική του ύπόσταση και δημιού-
ργησε τις κατάλληλες προϋπο-
θέσεις για μιά άνευ προηγουμέ-
νου κατάργηση του καπιταλι-
σμού.

Γι' αυτό η άνθρωπότητα εί-
ναι διαμεμένη σήμερα, όσο πο-
τέ άλλοτε. Τα δυο μεγάλα ιδεο-
λογικά στρατόπεδα που την άπα-
ρτίζουνε, ποτές τους δεν είναι
δυνατό να συμφιλιωθούνε, να
καταβούνε τα ιδεολογικά τους
όπλα και να γυρίσουνε προς τα
πίσω, στην άνοικοδόμηση του
καπιταλισμού. Άντίθετα, οι άν-
τιθέσεις μέσα στη καπιταλιστική
κοινωνία θα μεγαλώνουνε το
χάσμα που άπο χρόνια άνοιχτη-
κε, και θα πολεμάνε μεταξύ τους,
οι δυο αντίθετες «πατρίδες», ως
τη μέρα που τη «πατρίδα» των
έκμεταλλεύων τον ό Λαός θα
τη γκρεμίσουνε, βία, επαναστα-
τικά, περνώντας την πιά πάντα
στην Ιστορία σά μια θλιβερή ά-
νάμνηση από το παλιό το κόσμο,
και που η «πατρίδα—λαός» (οι
εργάτες κ' οι καταπιεζόμενοι)
θα πάρει τη θέση που η Ιστορι-
κή άναγκαιότητα της προορίζει.

Έκείνοι που έχουνε λόγους
να ύπερασπίζονται την «πατρί-
δα—τάξη», και που ποικιλότρο-
πα τραβούνε προς σ' αυτή τη
κατεύθυνση τις εργαζόμενες μιά-
δες, που από άγνωστα τους άκολου-

θάνε, με τα γνωστά παραπλαν-
τικά για «συμφιλίωση», δεν κά-
νουνε τίποτε άλλο από του να
βοηθάνε με τη στάση τους άν-
τί την «πατρίδα—τάξη» να ξε-
περάσει την κρίση της, να στα-
θεροποιήσει τη θέση της, να έ-
ξασφαλίσει τη κυριαρχία της.

Οι τέτοιοι ήγέτες των λαικών
μαζών είναι έχθροι του προλε-
ταριάτου και των συμμάχων του.
Έχθροι έπικίνδυνοι, που εργα-
ζούνται για λογαριασμό των έχ-
θρων του εργαζόμενου λαού. Εί-
ναι οι άνθρωποι, που, άργά ή
γρήγορα, θα παραδώσουνε την
εργατιά στους δημίους της. Κ'
εκείνοι, πάλι, που ένεπιφύλαχτα
παίρνουνε τη θέση τους για να
ύπερασπισούνε τη «πατρίδα—
λαό», δίνοντας, στη άνάγκη, κι'
αυτή τη ζωή τους ακόμα για
μιά τέτοια ιδανική ύπόθεση, εί-
ναι οι φίλοι και σύμμαχοι του
λαού στον άγώνα του. Είναι οι
άνθρωποι, που μ' όλες τους τις
δυνάμεις συμβάλλουνε έμμεσα
στο πέρασμα της κοινωνίας στον
πανανθρώπινο σοσιαλιστικό πολι-
τισμό, που θ' απαλλάξει τον άν-
θρωπο από τη φτώχεια, την
άγνια και τον πόνο, τα κύρια
χαρακτηριστικά γνωρίσματα
που μας έπιβάλλει τώρα η γη-
ραμένη κοινωνία του καπιτα-
λισμού.

Σ' αυτό τον άγώνα, τον άγώ-
να που άναμνε κι' όλος σ' όλες
τις γωνίες του πλανήτη μας, για
το γρήγορο του άσπιου οικόδο-
μήματος του καπιταλισμού, όλοι
οι έκμεταλλεύόμενοι και κατα-
πιεζόμενοι, από τη γέρεκη Εύ-
ρώπη ίσαμε την Ασία, την
Άφρική και τον Νέο Κόσμο, πέρ-
νουνε καθημερινά τις θέσεις
τους. Κι' όλο και μεγαλώνει
από μέρα σε μέρα, το μεγάλο χά-
σμα, κι' όλο και μεγαλώνουνε
οι αντίθεσεις που οδηγούνε τις
δυο «πατρίδες» στην άναπόφε-
υχη κι' Ιστορική τους σύγκρουση.

Τέτοιες είναι οι συνθήκες
που έπιμερύνουνε σήμερα σε πα-
γκόσια κλίμακα, μέσα στο μετα-
πολεμικό τον κόσμο. Παντού, ή
«πατρίδα—λαός» ρίχνεται στον
άγώνα για το σπάσιμο των άλι-
αίων που την περιζώνουνε. Των
άλυσίδων, που μ' αυτές ήτανε

για αιώνες δεμένη των άλυσί-
δων που χαλκευθήκανε μέσα στα
σκοτεινά εργαστήρια της μεσαι-
ωνικής σκλαβιάς και της άμεί-
θειας των άλυσίδων, που με τις
έλλογες των «έκπρωσώνων» του
Θεού, μιά δρόμα έκμεταλλεύων
τύλιζε τον γίγαντα λαό, τον έ-
καμε άκύνδονο κ' έπεδόθηκε στο
μακάβριο ξεφάντωμα από το ξε-
ζούμωμα των πόρων του.

Και παντού, πάλι, η «πατρί-
δα—τάξη», μπροστά στο άναστα-
τωμα των σκλάβων της και το
μεγάλο κίνδυνο, που άμεσα
άπειλοεισέπει, κινείται άναγκά-
δικα, για να περισώσει την κυ-
ριαρχία της. Να σταθεροποιή-
σει τη θέση της. Να ξαναεπι-
βάλει την ήμεμονία της. Μαζί
της κινούνται, ταυτόχρονα, κι'
όλοι οι άπόστολοι—άπολογητές
του καπιταλισμού, μέληκεφαλής
τους τον άνώτατο κληρο κάθε
θρησκείας και κάθε άθεσης, που
κορδώνουνε πως έχρησιμωτούνε
τον «πανάγαθο» πάνω στη γής.
Μαζί τους, σ' αυτό τον άγώνα
ένάντια στη «πατρίδα—λαός» —
ποζάρουνε κι' όλοι λογής-λογής
άπαδοί της «εργήνεσης» των πα-
λίων, που μέ διαβολική μαστορία
τα καταφέρνουνε να παραέ-
χουνε τους ταξικά άσυνείδη-
τους εργάτες ενάντια στον άγώ-
να της τάξης τους. Μα ό,τι κι
να γίνει, όσα μέσα κι' αν χρη-
σιμοποιήσουνε, τίποτε δε θα στα-
θεί έκανόν να σώσει τη «πατρί-
δα—τάξη» άπ' έκείνο που οι
άδυσώπητοι νόμοι της Ιστορι-
κής άναγκαιότητας της έτοιμά-
σανε.

Γιατί η «πατρίδα—λαός», π'
άνεβαίνει το μεγάλο κι' άνηγο-
κό της όρμος, θα φτάσει στη
κορφή, όσα κι' όποια κι' αν εί-
ναι τα έμπόδια που τοποθετούνε
στα διάβια της, όσα κι' όποια
έδάφια της Γραφής κι' αν της
ψέλλουνται, όσα κι' όποια πα-
λιά και νέα ειδώλα κι' αν έπι-
στρατεύουνται.

Έξ αίτιας πολλής έπιμερύν-
σης ύλης, η συνέχεια της δεύ-
λεξης στον Άριθμό άναβάλλεται
για την άλλη δομάδα.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Υπόπος: Χρ. Γ. Σταυρινίδη &
Υ.Ω.Ν. Λυκαύργου Ξ, Λευκωσία